

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 277/A/2019

Ședința publică din data de 20 septembrie 2019

Deliberând asupra cauzei de față,

În baza actelor și lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 89 din 17 mai 2019 a Curții de Apel Cluj, secția penală și de minori, s-a respins ca inadmisibilă cererea petentului A. de revizuire a Sentinței penale nr. 3/1946 a Tribunalului Poporului Cluj, precum și a Deciziei penale nr. 373/15 noiembrie 1947 a Curții de Apel Cluj, secția 3, rămasă definitivă prin Decizia nr. 1494/13 aprilie 1948 pronunțată în Dosar nr. x/1948 a Curții de Casație și Justiție, Secțiunea de drept public, prin care B., în prezent decedat, a fost condamnat la două pedepse de câte 3 ani închisoare corecțională pentru crima prevăzută de art. 2 lit. f), respectiv pentru crima prevăzută de art. 2 lit. h) din Legea nr. 312/1945 și la 20.000 RON amendă corecțională pentru crima prevăzută de art. 2 lit. e) din Legea nr. 312/1945.

Pentru a se pronunța în acest sens, Curtea de Apel Cluj a reținut că B., în prezent decedat, a fost condamnat la 3 ani detenție riguroasă, pentru complicitate la crima de război prevăzută de art. 2 lit. f), h) și n) din Legea nr. 312/1945, prin Sentința penală nr. 3/1946 a Tribunalului Poporului Cluj, reținându-se că a avut calitatea de consilier politic numit pe lângă Comandantul Militar al Orașului Șimleu-Silvaniei, respectiv locotenent-colonel C., calitate în care a colaborat la expulzări, arestări, retrageri de brevete și concedieri de funcționari prin aceea că a dat diferite informații cu privire la situația persoanelor din localitatea respectivă, tolerând și practicând sistemul de persecuție politică și rasială.

Prin Decizia penală nr. 1445/1 iulie 1946 pronunțată în Dosar nr. x/1946 Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiunea a II-a a admis recursul condamnatului, a casat sentința și a trimis cauza spre o nouă judecare aceleiași instanțe doar în privința pedepselor aplicate.

Prin Decizia penală nr. 373 din 15 noiembrie 1947 Curtea de Apel Cluj a condamnat pe B. la două pedepse de câte 3 ani închisoare corecțională pentru crima prevăzută de art. 2 lit. f) și pentru crima prevăzută de art. 2 lit. h) din Legea nr. 312/1945 și la 20.000 RON amendă corecțională pentru crima prevăzută de art. 2 lit. e) din Legea nr. 312/1945, fiindu-i confiscată averea cu titlu de despăgubiri.

Ultima decizie a rămas definitivă prin Decizia nr. 1494/13 aprilie 1948 pronunțată în Dosar nr. x/1948 prin care Curtea de Casație și Justiție, Secțiunea de drept public a respins recursul condamnatului.

A precizat că verificarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire implică, potrivit art. 459 alin. (3) lit. a) C. proc. pen., verificarea faptului că cererea de revizuire a fost formulată în termen și de către o persoană dintre cele prevăzute la art. 455 C. proc. pen.

Potrivit art. 455 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., pot cere revizuirea un membru de familie al condamnatului, chiar și după moartea acestuia, numai dacă cererea este formulată în favoarea condamnatului.

În același timp, potrivit art. 602 C. proc. pen. termenii sau expresiile al căror înțeles este anume explicat în C. pen. au același înțeles și în C. proc. pen.

Art. 177 alin. (1) lit. a) C. pen. definește din punct de vedere al legii penale ceea ce se înțelege prin membrii de familie din perspectiva calității invocate de către petent, respectiv ascendenții și descendenții, frații și surorile, copii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii astfel de rude.

Față de aceste dispoziții, a constatat însă că petentul nu se încadrează printre acestea. Astfel, din tabelul depus la dosar de către petent rezultă că B. a decedat în anul 1953 la Canalul Dunăre - Marea Neagră și că nu a avut descendenți, singurii lui moștenitori fiind mama sa și sora lui, D., decedate în 1955, respectiv 1969.

Singurul moștenitor al surorii sale a fost soțul supraviețuitor al acesteia, E. care a decedat în 1971 iar singurul său descendent a fost fiul din prima căsătorie, F., decedat în 2002 și moștenit de A., petentul care a formulat cererea de revizuire.

În opinia instanței de fond, petentul își justifică dreptul de a formula cererea de revizuire ca moștenitor pe linie colaterală a condamnatului în timp ce legea procesual penală conferă, pe această linie, dreptul de a face cerere de revizuire doar fraților și surorilor și doar copiilor acestora, or petentul este fiul copilului din prima căsătorie a soțului surorii condamnatului, deci nu se încadrează în categoria legală îndrituită să formuleze cerere de revizuire în materie penală.

Împotriva acestei sentințe penale a formulat apel petentul A.

A arătat că, legea penală oferă posibilitatea de a se solicita revizuirea unei hotărâri judecătorești, chiar după moartea condamnatului, dacă "s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză".

În acest sens, a precizat că au fost descoperite documente de la C.N.S.A.S. al căror conținut nu era cunoscut membrilor familiei, documente care ar putea să conducă la revizuirea hotărârii de condamnare sub aspectul laturii penale.

De asemenea, a mai susținut că aplicarea strictă a dispozițiilor prevăzute de art. 177 alin. (1) lit. a) C. pen. contravine scopului unei cereri de revizuire.

Examinând apelul formulat, în baza actelor și lucrărilor de la dosar și în raport cu criticile formulate, Înalta Curte constată că acesta este inadmisibilă, pentru următoarele considerente:

Prealabil, Înalta Curte amintește că cererea de revizuire se soluționează în mai multe etape, prima dintre acestea fiind, conform art. 459 C. proc. pen., admiterea în principiu, etapă în care instanța verifică cererea de revizuire sub aspectul regularității sale, respectiv al îndeplinirii condițiilor în care poate fi exercitată referitor la hotărârile ce pot fi atacate, cazurile ce o justifică, titularii cererii, termenul de introducere.

În consecință, în această etapă a admisibilității în principiu instanța va verifica întrunirea condițiilor referitoare la hotărârea atacată (să fie o hotărâre definitivă, prin care a fost soluționat fondul cauzei), titularul cererii, introducerea în termen a cererii de revizuire, întrunirea condițiilor de formă, invocarea unor temeiuri legale și inexistența unei cereri de revizuire anterioare, ce a fost judecată definitiv.

Referitor la titularii căii extraordinare de atac, Înalta Curte constată că aceștia sunt expres prevăzuți în cuprinsul dispozițiilor art. 455 C. proc. pen., respectiv părțile din proces, un membru de familie al condamnatului, chiar și după moartea acestuia, numai dacă cererea este formulată în favoarea condamnatului și procurorul.

În categoria membrilor de familie, în accepțiunea dispozițiilor art. 455 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., intră persoanele arătate de art. 177 C. pen., respectiv: ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii astfel de rude, soțul și persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

Aplicând aceste considerații generale speței de față, Înalta Curte constată că, potrivit tabelului întocmit de revizuent și depus la dosarul cauzei, rezultă că persoana condamnată B. a decedat în anul 1953 la Canalul Dunăre - Marea Neagră, nu a avut descendenți, singurii săi moștenitori fiind mama sa, G., decedată în anul 1955 și sora sa, H., decedată în anul 1969. Singurul moștenitor al surorii sale a fost soțul supraviețuitor al acesteia, E. care a decedat în 1971, iar singurul său descendent a fost fiul din prima căsătorie, F.,

decedat în 2002 și moștenit de A., petentul care a formulat cererea de revizuire.

Astfel, în raport de dispozițiile art. 455 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., petentul nu justifică calitatea procesuală în formularea cererii de revizuire, nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de moștenitori pentru care legea procesual penală conferă acest drept, revizuentul fiind doar fiul copilului din prima căsătorie a soțului surorii condamnatului.

Față de aceste aspecte, Înalta Curte va respinge, ca nefondat, apelul declarat de apelantul A. împotriva Sentinței penale nr. 89 din 17 mai 2019 a Curții de Apel Cluj, secția penală și de minori.

Va obliga apelantul la plata sumei de câte 200 RON cheltuieli judiciare către stat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondat, apelul declarat de apelantul A. împotriva Sentinței penale nr. 89 din 17 mai 2019 a Curții de Apel Cluj, secția penală și de minori.

Obligă apelantul la plata sumei de câte 200 RON cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu, în sumă de 627 RON, rămâne în sarcina statului.

Definitivă.